

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 61 PŽ-2055/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvijestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DOBAR GRADITELJ d.o.o. u stečaju, OIB 09548010812, Split, Bihaćka ulica 2, kojeg zastupa punomoćnik Vedran Kologranić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, radi utvrđenja osnovanim osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 4.719.014,15 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-657/2021 od 8. travnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 20. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-657/2021 od 8. travnja 2022. u točkama I. i III. izreke.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 47.200,00 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-657/2021 od 8. travnja 2022. prihvaćen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim se zahtijeva utvrđenje osnovanim osporavanja tužiteljevog stečajnog upravitelja tuženikove tražbine u iznosu od 4.716.998,15 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda (točka I. izreke), odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim se zahtijeva utvrđenje osnovanim osporavanja tužiteljevog stečajnog upravitelja tuženikove tražbine u iznosu od 2.016,00 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda (točka II. izreke) i tuženik je obvezan na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 220.600,00 kn sa zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena (točka III. izreke).

2. Tako je odlučio prvostupanjski sud jer je, u bitnome, utvrdio djelomično osnovanim prigovor zastare zbog kojeg je sporna tražbina osporena u stečajnom postupku nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom.

3. Tuženik je podnio žalbu kojom pobija navedenu presudu u točkama I. i III. izreke zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se u tom dijelu ona preinači i odbije tužbeni zahtjev, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 59.000,00 kn.

4. U odgovoru na žalbu tužitelj je u cijelosti osporio tuženikove žalbene navode. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom dijelu, uz naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 47.200,00 kn.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu (točke I. i III. izreke) na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

7. Nije ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava jer je, suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio osnovanim osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 4.716.998,15 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, jer je u odnosu na tu tražbinu nastupila zastara.

8. Naime, suprotno žalbenim navodima, pravilno je pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da prijava tražbine u likvidacijskom postupku nad tužiteljem nema pravni učinak na prekid zastare u skladu s odredbom članka 241. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 37/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO). Tom je odredbom propisano da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Dakle, osim podnošenjem tužbe, pravni učinak na prekid zastare imaju samo one vjerovnikove radnje koje su poduzete protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

9. U konkretnom slučaju je nesporno da je 30. ožujka 2011. donesena odluka o prestanku društva i provođenju likvidacije nad tužiteljem, da je 2. veljače 2017. tuženik prijavio tražbinu u iznosu od 4.165.469,40 kn u likvidacijskom postupku nad tužiteljem i da je 29. ožujka 2019. donesena odluka o nastavku poslovanja tužitelja. Dakle, navedena pravna radnja prijave tražbine u likvidacijskom postupku nad

tužiteljem nije poduzeta pred sudom niti drugim nadležnim tijelom, niti je poduzeta radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja sporne tražbine zbog čega nema pravni učinak na prekid zastare u skladu s odredbom članka 241. ZOO-a, kao što je to ovaj sud već naveo u rješenju poslovni broj PŽ-4430/2021-2 od 3. studenoga 2021., kojim je ukinuta presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-65/2021 od 15. lipnja 2021. i predmet je vraćen tom sudu na ponovno suđenje.

10. Naime, likvidacija društva s ograničenom odgovornošću u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11 i 111/12; dalje: ZTD), koji postupak je u konkretnom slučaju nesporno provođen nad tužiteljem, se provodi kad nastanu razlozi za prestanak društva, osim kad je razlog prestanka društva pripajanje društva drugome društvu, spajanje s drugim društvom i podjela društva razdvajanjem, kad je nad društvom otvoren stečajni postupak i kad se radi o društvu koje nema imovine (članak 369. stavak 1. u vezi s člankom 472. ZTD-a). Likvidaciju provode članovi uprave ako se društvenim ugovorom ili odlukom članova društva likvidatorima ne imenuju jedna ili više osoba, a sud može uz ispunjenje zakonskih pretpostavki imenovati likvidatore (članak 471. stavak 1. ZTD-a). Dužnosti likvidatora propisane su odredbama članka 374. u vezi s odredbom članka 472. ZTD-a. Tako su, između ostalog, likvidatori dužni okončati poslove koji su u tijeku, naplatiti tražbine, unovčiti imovinu društva i podmiriti vjerovnike (članak 374. stavak 1. u vezi s člankom 472. ZTD-a). U poslu koji obavljaju, likvidatori imaju položaj uprave (članak 374. stavak 2. u vezi s člankom 472. ZTD-a) i oni zastupaju društvo (članak 375. stavak 1. u vezi s člankom 472. ZTD-a).

11. Iz citiranih odredaba proizlazi da likvidaciju ne provodi sud, već je provodi samo društvo – likvidatori (u pravilu su to dotadašnji članovi uprave) koji imaju položaj uprave i zastupnika po zakonu društva (članak 41. stavak 1. u vezi s člankom 375. stavkom 1. i člankom 472. ZTD-a). Zbog toga, suprotno stajalištu žalitelja, likvidatori ne predstavljaju drugo nadležno tijelo u smislu odredbe članka 241. ZOO-a zbog čega niti prijava tražbine koju je u likvidacijskom postupku tuženik podnio samom tužitelju kao društvu u likvidaciji ne predstavlja pravnu radnju poduzetu pred sudom ili drugim nadležnim tijelom.

12. Osim toga, otpočinjanje likvidacije ne utječe na pravni položaj društva koje u biti nastavlja poslovati kao i do tada. Ako Zakonom o trgovačkim društvima nije drugačije određeno ili ako drugačije ne proizlazi iz svrhe likvidacije, na društvo se do zaključenja likvidacije primjenjuju propisi koji vrijede za društvo nad kojim se ne provodi likvidacija (članak 369. stavak 1. u vezi s člankom 472. ZTD-a). Nakon što se odluka o otvaranju likvidacije društva upiše u sudski registar, u tvrtku društva mora se navesti naznaka „u likvidaciji“ (članak 370. u vezi s člankom 472. ZTD-a). Stoga, unatoč tome što je, 30. ožujka 2011., donesena odluka o prestanku društva i provođenju likvidacije nad tužiteljem, nije bilo zapreke da tuženik za tražbinu za koju raspolaže ovršnom ispravom pokrene odgovarajući postupak radi prisilnog ostvarenja te tražbine, a za tražbinu za koju ne raspolaže ovršnom ispravom, odgovarajući postupak radi utvrđivanja i ostvarenja te tražbine jer niti odredbama Zakona o trgovačkim društvima, niti odredbama bilo kojeg drugog zakona nije propisana zabrana pokretanja takvih postupaka nad društvom u likvidaciji.

13. Nadalje, likvidatori imaju obvezu objaviti, na način propisan člankom 373. u vezi s člankom 472. ZTD-a, da je društvo u likvidaciji i pozvati vjerovnike da prijave svoje tražbine. Međutim, propust prijave tražbine u rokovima određenim u članku 373. ZTD-a ne dovodi do gubitka prava (članak 379. ZTD-a). Stoga niti prijava tražbine u likvidacijskom postupku sama za sebe nema značaj radnje poduzete radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja sporne tražbine koja bi dovela do prekida zastare u skladu s odredbom članka 241. ZOO-a. Navedeno proizlazi i iz sadržaja prijave od 2. veljače 2017. koja je naslovljena na tužitelja kao društvo u likvidaciji u kojoj tuženik kao vjerovnik samo obavještava tužitelja kao dužnika o postojanju dospjelih, nepodmirenih obveza društva na dan 2. veljače 2017. u iznosu od 4.165.469,40 kn.

14. Uzevši u obzir navedeno, pravilno je stajalište prvostupanjskog suda kako podnošenje prijave tražbine u likvidacijskom postupku nad tužiteljem, i to samo dijela sporne tražbine u iznosu od 4.165.469,40 kn, a ne cjelokupne tražbine u iznosu od 4.716.998,15 kn, nema pravni učinak na prekid zastare u skladu s odredbom članka 241. ZOO-a. U odnosu na preostalu razliku do iznosa od 4.716.998,15 kn tuženik niti ne tvrdi da je došlo do prekida zastare.

15. Budući da navedenom pravnom radnjom nije došlo do prekida zastare, dok za dio tražbine tuženik niti ne tvrdi da je došlo do prekida zastare, to se žalitelj neosnovano poziva na odredbe članka 245. ZOO-a o roku zastare u slučaju prekida.

16. U konkretnom slučaju je u odnosu na svaki dio sporne tražbine sam tuženik učinio nespornim datume dospijeca, kao i datume nastupa zastare. Stoga je, uzevši u obzir navedeno, prvostupanjski sud pravilnom primjenom relevantnih odredaba Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) utvrdio da je nastupila zastara tražbine u iznosu od 4.716.998,15 kn, što žalitelj niti ne dovodi u pitanje, već se samo neosnovano poziva na prekid zastare.

17. Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 5. ZPP-a obvezao tuženika na naknadu troškova. Visina troškova je, suprotno žalbenim navodima, pravilno određena prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 4.719.014,15 kn. To iz razloga što u ovoj pravnoj stvari tužitelj traži utvrđenje osnovanim osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 4.719.014,15 kn koji predstavlja vrijednost predmeta spora (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Revt 75/2008-2 od 7. srpnja 2008.). Dakle, tužbeni zahtjev se odnosi na novčanu svotu i upravo taj iznos predstavlja vrijednost predmeta spora zbog čega u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredaba članka 40. ZPP-a o načinu određivanja vrijednosti predmeta spora u slučaju kada se tužbeni zahtjev odnosi na nenovčanu tražbinu, dok Stečajni zakon („Narodne novine“ broj 70/15 i 104/17) ne sadrži nikakve odredbe o određivanju vrijednosti predmeta spora, pa tako niti za ovu vrstu parnice. Osim iz navedenog razloga, koji po ocjeni ovoga suda nije osnovan, žalitelj ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost odluke o troškovima iz nekih drugih razloga.

18. Uzevši u obzir navedeno, tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog dijela presude, dok u postupanju prvostupanjskog suda nisu uočene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Zbog toga je, na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom dijelu kao u točki I. izreke ove presude.

19. Tuženik nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 59.000,00 kn jer nije uspio u tom postupku (članak 154. stavak 1. u vezi s člankom 166. stavkom 1. ZPP-a).

20. Tužitelj nema pravo na naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 47.200,00 kn jer taj podnesak, s obzirom na njegov sadržaj, u konkretnom slučaju nije bio potreban radi vođenja ovog žalbenog postupka u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Zbog toga je na temelju odredbe članka 166. stavka 1. ZPP-a odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 20. srpnja 2022.

Predsjednik vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb30e-d0463**

Kontrolni broj: **01a51-1aa18-6b80f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.